

ЗАКЉУЧАК

О ДОЗВОЉЕНОСТИ РЕВИЗИЈЕ

Када другостепени суд, одлучујући о жалби тужиоца, укине првостепену пресуду и одбаци тужбу, ревизија тужиоца није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку.

Образложење

Законом о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" број 55/14) мењан је члан 403. став 2. тако да гласи:

"Ревизија је увек дозвољена ако је:

- 1) то посебним законом прописано;
- 2) другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака;
- 3) **другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака."**

Пред Врховним касационим судом се појавило спорно питање да ли у случају када другостепени суд одлучујући о жалби укине првостепену пресуду и одбаци тужбу, тужилац може да ревизијом побија другостепену одлуку применом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП?

Ако другостепени суд по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП, укине првостепену пресуду и одбаци тужбу он то чини решењем као врстом одлуке. Већ само та, формално правна, чињеница је довољна да се у тим случајевима елиминише примена поменуте одредбе закона и да се о ревизији одлучује применом члана 420. ЗПП. Осим тога, а што је свакако важније, члан 403. став 2. тачка 3. ЗПП садржи и део који захтева да другостепени суд усвоји жалбу, укине првостепену пресуду, али и **одлучи о захтевима странака**, дакле мериторно оконча спор. Тек тада, дакле након одлуке о захтевима странака стичу се услови да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, наравно под условима да се не ради о изузецима из раније усвојених закључака Врховног касационог суда (трошкови поступка, камата). Одлука другостепеног суда која је наведена, не може да се сматра преиначењем првостепене пресуде што би омогућило дозвољеност ревизије по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП, без обзира која је странка изјавила ревизију.

Поред наведеног, ако се пође од разлога за измену ЗПП која је наведена, тј. од уставне гаранције из члана 36. став 2. по којој "свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву или на закону заснованом интересу" поменутом одредбом и тумачењем како је наведено не вређа се тај уставни принцип јер се у овом случају не ради о мериторној одлуци другостепеног суда. Решењем којим се одбацује тужба не одлучује се о тужбеном захтеву а тиме и праву на чије остварење – заштиту је он усмерен.

(Закључак је усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 2.6.2020. године)